

3335

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1873—1874

Γενικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Σταυροδρομίῳ
Σχολείων τῆς Παναγίας

Ἀναγνωσθεῖσα τῇ 27 Ἰανουαρίου 1874 κατὰ τὴν
ἐναρξιν τῶν γενικῶν ἐξετάσεων

ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐφορείας

Τ Ω Ν

ΚΚ. Ι. Β. ΚΡΙΚΟΤΖΟΥ καὶ Θ. Α. ΚΟΣΟΥΔΗ.

Ἐπισυνάπτονται αἱ Προσλαλιαὶ τοῦ Ἁγίου Σεβρῶν
καὶ τοῦ ἐκ τῶν Ἐφόρων κ. Ι. Β. Κρικότηου.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ « ΒΥΖΑΝΤΙΔΟΣ »

Ὀδὸς Γρουτζέκ-Καλδερῆ Δριθ. 112.

1874.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗ 1873 - 1874

Γενικῆς κατατάσεως τῶν ἐν Σπουροδρασίᾳ
Σχολείων τῆς Παιδείας

Ἀναγνωσθεῖσα τῇ 27 Ἰανουαρίου 1874 κατὰ τὴν
ἑξαξίαν τῶν γενικῶν ἐξετάσεων

ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου

Κωνσταντῖνος ὁ Ε΄
εὐχέλτο

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐφορείας

ΤΩΝ

ΚΚ. Ι. Β. ΚΡΙΚΟΤΖΟΥ καὶ Θ. Α. ΚΟΣΟΥΔΗ.

Ἐπισυνάπτονται αἱ Προσλαλιαὶ τοῦ Ἁγίου Σεβέρων
καὶ τοῦ ἐκ τῶν Ἐφόρων κ. Ι. Β. Κρικότηζου.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ « ΒΥΖΑΝΤΙΔΟΣ »

Ἐν ὁδῷ Γ'ουκξέκ-Καλλιόμῃ Ἀριθ. 112.

1874.

Πανιερώτατοι Ἱεράρχαι,

Σεβαστὴ καὶ φιλόμουσος Ὀμήγουρις.

ΠΟΜΩ ἀρχαίω καὶ σοφῷ πειθόμενοι, ἵνα οἱ ἐν οἰωδήποτε δημοσίῳ ὑπουργήματι διατελοῦντες διδώσι δημοσίᾳ λόγον τῶν πράξεων αὐτῶν, ἐμφανίζόμεθα ἐνώπιον ὑμῶν μετὰ τῆς ὁμοδόξου νεότητος, ἧς τὴν μόρφωσιν ἐνεπιστεύθητε ἡμῖν, ἵνα ἐκθέσωμεν ἐν συνόψει τὰ κατὰ τὴν ἐνοριακὴν ἡμῶν Σχολὴν κατὰ τὸ λῆγον ἤδη σχολικὸν τοῦτο ἔτος.

Καὶ πρῶτον ἐγκάρδιον προσφέρομεν τὴν εὐχαριστίαν τῷ Παναγάθῳ Θεῷ, ὅτι ἡξίωσεν ἡμᾶς καὶ αὐθις ἐν ἀρμονίᾳ καὶ πλήρει ὁμονοίᾳ διανύσαντας τὸ ἔτος τοῦτο, συνέρχεσθαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρὸς συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῦ πνευματικοῦ τούτου φυτωρίου, τοῦ μόνου ἐκπαιδευτηρίου, εἰς ὃ ἔχουσι νὰ καταφεύγωσιν οἱ τῆς ἐκτεταμένης ταύτης συνοικίας ἄποροι παῖδες· ἀφίνοντες δὲ ἵνα ἐξ ἰδίας ὑμῶν ἀντιλήψεως, ἐξ αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων, βεβαιωθῆτε τὰ τῆς προόδου αὐτῶν, περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν κυριωτέρων, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμενῆ ὑμῶν ἀκρόασιν.

Ἀριθμὸς μαθητῶν καὶ μαθήματα αὐτῶν.

Καθὰ γνωρίζετε, τὸ σχολικὸν ἡμῶν ἔτος ἄρχεται κατὰ τὸ ἔαρ, καὶ οὐχὶ κατὰ φθινόπωρον.

Ἠρξάμεθα λοιπὸν τῶν ἔργων ἡμῶν κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, ἔχοντες 142 μαθητάς, ὧν οἱ 34 ἀρτίως εἶχον προβιβασθῆ ἀπὸ τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ· νέων δὲ μαθητῶν προσελθόντων 18 μὲν κατὰ τὴν ἐαρινήν, 30 δὲ κατὰ τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν, ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἡμῶν Σχολὴν

φοιτώντων κατά τὸ ἔτος τοῦτο ἀνέβη εἰς 190, τέκνα οὐ μόνον τῆς ἡμετέρας δημοδόξου Κοινότητος, ἀλλὰ καὶ ἄλλων προσταίων τῆς πόλεως, διηρημένους δέ, ὡς γνωστόν, εἰς πέντε τάξεις.

Ἦκουον δὲ τὰ ἐν τῷ προγράμματι τῆς Σχολῆς κεκανονισμένα μαθήματα ἐξ ἑνὸς Ἱεροδιδασκάλου, τριῶν Ἑλληνοδιδασκάλων (τοῦ ἑνὸς καὶ ἱστορικοῦ), ἑνὸς μαθηματικοῦ, ἑνὸς Ὀθωμανοδιδασκάλου καὶ δύο Γαλλοδιδασκάλων. Καὶ εἰς μὲν τὰ τῆς ἐαρινῆς ἐξαμηνίας μαθήματα ἐζητάσθησαν κατ' Ἰούλιον ἐνώπιον τῆς Σ. ἡμῶν Ἐφορίας, τῶν δὲ τῆς χειμερινῆς ἐξαμηνίας μαθημάτων ἡ ἐξέτασις ἄρχεται ἀπὸ σήμερον.

Ἀσκήσεις πρακτικὰς εἶχον καθ' ἑκάστην, ὀρθογραφικὰς ἰδίως, οἱ τῶν τριῶν κατωτέρων τάξεων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Σχολάρχου· ἀνάγνωσιν δὲ Ἑλλήνων συγγραφέων, ἧτοι ἔρμηνειαν ἐκ τοῦ προχείρου, ἐποίουν ὅλαι αἱ τάξεις, αἱ μὲν ἅπαξ, αἱ δὲ δις τῆς ἐβδομάδος τῇ ὁδηγίᾳ τοῦ οἰκείου διδασκάλου· ἡ δὲ κατωτάτη τάξις περιπλέον ἀπεστήθιζε διαφόρων ποιητῶν καὶ σοφῶν ἀποφθέγματα καὶ γνώμας, πρὸς δὲ Λισωπέιους μύθους καὶ Αἰλιανοῦ ἱστορίδια κατ' ἐκλογὴν, κατὰ τὸ προγονικὸν ἡμῶν παράδειγμα, αἵτινες «παρετίθεσαν τοῖς παισὶν ἐπὶ τῶν βιβλίων ἀναγινώσκειν ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα, καὶ ἐκμανθάνειν ἠνάγκαζον, ἐν οἷς πολλαὶ μὲν νοουθετήσεις ἔνεισι, πολλαὶ δὲ διέξοδοι καὶ ἔπαινοι καὶ ἐγκώμια παλαιῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ἵνα ὁ παῖς ζῆλῶν μιμῆται καὶ ὀρέγῃται τοιοῦτος γενέσθαι.» (ἴδε καὶ Ἐκθεσίαν τοῦ 1861 σελ. 6—7.).

Ὅτι θεωρία καὶ πράξις ἀναπόσπαστοί εἰσιν ἀλλήλων, καὶ ὅμως κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν διδακτικὴν ἡμῶν μέθοδον οὐδεμία ἀναλογία ὑπάρχει μεταξὺ πράξεως καὶ θεωρίας, ἀλλὰ ἐλλείπει ὀλοτελῶς ἡ πράξις, αἱ δ' ἐκτενεῖς θεωρίαι ἐλάχιστα ὠφελοῦσι τοὺς μαθητάς, καὶ ὅτι ἀπόλυτος ἀνάγκη μεταρρυθμίσεως τῆς θεωρητικῆς ταύτης μεθόδου, ἐπανειλημμένως ἐκηρῶσαμεν ἐν ταῖς ἐτησίαις ἐκθέσεσιν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ 1860 καὶ ἐξῆς· ὑπεδείξαμεν δὲ καὶ μέσα θεραπείας τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων, ἀλλ' ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ἧτις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἀείποτε ἐγένετο περιορισμένη καὶ ἡμιτελής, ἀνεμνήσθημεν πολλάκις τοῦ ἡροδοτείου ἐκείνου, «ἡ πολλὰ ἐστὶ τὰ λόγῳ μὲν οὐκ οἶά τε δηλώσαι, ἔργῳ δὲ ἄλλα δ' ἐστὶ τὰ λόγῳ μὲν οἶά τε, ἔργον δὲ οὐ-

δὲν ἀπ' αὐτῶν λαμπρὸν γίνεται». Οἱ λόγοι τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῶν ὑποδειχθέντων μέσων εἰσὶ πολλαπλοὶ καὶ σπουδαῖοι, ἡ δ' ἐκθεσίς αὐτῶν οὐ τοῦ παρόντος ἀρκούμαι νὰ εἴπω εἰς τὴν Σεβαστῆν Ὁμήγηριν, ὅτι τὴν σήμερον, εἴπερ ποτε, ἐφαρμοστέον εἰς τὰ ἡμέτερα τὸ κυριακὸν ἐκεῖνο λόγιον, «ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δ' ἐργάται ὀλίγοι, δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ» (Λουκ. 1', 2.). Καὶ ὅμως ὅτι κατεπίγει ἡ θεραπεία αὕτη, καὶ ἀσύγνωστος ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ οὐδεμία ἀμφιβολία. Εὐτυχῶς ἐπελήφθησαν τοῦ θέματος ἐσχάτως καὶ οἱ Σύλλογοι, καὶ πολλὰ ἀξιοτίμητα Μέλη τοῦ τε ἡμετέρου Φιλολογικοῦ καὶ ἄλλων Συλλόγων πολλὰ καὶ σοφὰ εἶπόν τε καὶ ἔγραψαν περὶ τοῦ θέματος τούτου· ἄνδρες δὲ διαπρεπεῖς ἐπὶ φιλογενείᾳ, ὧν πᾶσι γνωστὰ τὰ ἐρίτιμα ὀνόματα, ἀνεδέξαντο τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν διδασκαλείων, ὥστε δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν ταῖς προθύροις τῆς μεταρρυθμίσεως, καὶ οἱ Σύλλογοι ἡμῶν οἱ διέποντες τὰ τῆς Ἀνατολῆς, ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι αὐτοὶ μέλλουσι νὰ μεταρρυθμίσωσι καὶ τὰ τῆς παιδείας, καὶ πολιτίσωσι τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Εἶπον, Κύριοι, διὰ τοὺς Συλλόγους, ὅτι διέπουσι τὰ τῆς Ἀνατολῆς, οὐδεμίαν, νομίζω, ἐποιήσαμην εἰς τοῦτο ὑπερβολὴν. Ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ μακρῷ βίῳ αὐτῆς ποικίλας ἔσχε περιπετείας, τὰς ὁποίας ἐχαρακτήρισε δι' ὄρων τινῶν, οὓς οἱ τότε, ἄνδρες ὑλικοὶ μάλλον, προσέλαβον ἐξ ὕλης· οὕτως ὠνόμασαν αἰῶνα χρυσοῦν, αἰῶνα σιδηροῦν, αἰῶνα πῆλινον κτλ. Ἄλλ' ἤδη τὰ πάντα εἰς πρόοδον· ἡμεῖς δὲ οἱ ἀκαθέκτως τρέχοντες πρὸς τὸν πολιτισμὸν μετηρσιώθημεν τῶν γενηρῶν, καὶ ἀποπτύσαντες τὴν ὕλην χερσὶ τε ποσὶ τε ἐδόθημεν εἰς τὸν λόγον· πανταχοῦ τὴν σήμερον ἰδρύνονται Σύλλογοι, Ἀδελφότητες, Λέσχαι καὶ Ἀναγνωστήρια· πανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἀντηχοῦσιν αἱ αἴθουσαι ἀπὸ σοφῶν διαλέξεων, σπουδαίων ἀναγνωσμάτων καὶ ζωηρῶν συζητήσεων· πανταχοῦ καταβάλλονται ἡράκλειοι ἀγῶνες πρὸς φωτισμὸν τοῦ λαοῦ· ἀγωνοθέται δ' εὐγενεῖς ἴστανται ὑπὲρ κεφαλῆς, πρόθυμοι ἀνταμείψαι τοὺς ἀποδουμένους εἰς τὸν ἀγῶνα· ἐδῶ ἐπιτροπαὶ ἐκπαιδευτικαί, ἐκεῖ ἐπιτροπαὶ πρὸς σύστασιν διδασκαλείων, παρέχει ἐπιτροπαὶ πρὸς σύνταξιν προγραμμάτων, ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν τοιούτων σωμα-

τείων ὀσμημέραι αὐξεται καὶ προβαίνει μετὰ τοιαύτης καταπληκτικῆς ταχύτητος, ὥστε ἐντὸς δεκαετίας ἀπὸ σήμερον οὐδεμία πόλις, ἵνα μὴ εἶπω κώμη, τῆς ἐκτεταμένης ταύτης Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑπάρξει, ἥτις νὰ μὴ ἔχη τὸν Σύλλογον ἢ τὴν Ἀδελφότητα αὐτῆς, ἔστω καὶ πενιχρῶς, ὡς ἐν τινι γενικῇ φωταψία, ἐν ἣ ὁ μὲν δυνάμενοι πολυελαίους καὶ φανούς κοσμοῦσιν ἄπλετον φῶς διαχέοντας, ὁ δὲ πένης τὴν λυχνίαν αὐτοῦ ἄπτει, ἵνα μὴ μόνος ὑστερῇ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος. Ὅτι ταῦτα οὐκ εἰσὶν ὑπερβολαί, ἠδυνάμην νὰ θεβαιώσω τὴν Σεβαστὴν Ὀμηγυριν διὰ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν ἐντὸς διετίας συστηθέντων Συλλόγων καὶ Ἀδελφοτήτων ἄλλ' ἵνα μὴ καταχρασθῶ τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, ἀρκούμαι ν' ἀναφέρω ὑμῖν, ὅτι ἐν μόνῃ τῇ πρωτευούσῃ ἡμῶν, ἵνα μεταχειρισθῶ τὴν φράσιν τοῦ περιλημένου ἡμῶν προέδρου, ἐμαιεύθησαν καὶ ἐσπαργανώθησαν ἐκτὸς ταῦ Ἱερατικοῦ τέσσαρες κεντρικοὶ Σύλλογοι, προσωρισμένοι καὶ ἐτέρας διακλαδώσεις καὶ ὑποδεστέρους Συλλόγους νὰ ἔχωσι καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὧν τὰ ὀνόματα φέρουσιν ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ εἰς τὰς ἐπαρχίας συστηθέντων Συλλόγων ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσιν ὥστε ἐάν τις κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχαίων ἤθελε διὰ καταλλήλου προσωνομίας νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν αἰῶνα ἡμῶν, πῶς ἄλλως δικαιοτέρων ἤθελεν ὀνομάσει αὐτόν, παρὰ α ἰ ὠ ν α Συ λ λ ὄ γ ω ν, ἢ ὀρθότερον ΑΙΩΝΑ ΛΟΓΟΥ; ἠξεύρετε δέ, ὅτι ὁ λόγος πάντοτε προηγήθη τοῦ ἔργου, καὶ ὑπῆρξαν μὲν λόγοι, οὓς δὲν ἐπηκολούθησε τὸ ἔργον, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰνάπαλιν. Εὐχρηθῶμεν μόνον, ἵνα ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔργου μὴ βραδύνη ἐπὶ πολὺ· μέχρι δὲ τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης ἐποχῆς, καθ' ἣν τὰ πάντα γενήσονται καινά, τῆς ἀναγεννήσεως, λέγω, τῶν γραμμάτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὁπότε πληθυνθήσεται ἡ γνώσις καὶ διδαχθήσονται οἱ πάντες, ὀφείλομεν οἱ διδάσκαλοι, οἱ σκαπανεῖς τοῦ λόγου, εἰ καὶ ἐν παραβύστῳ καὶ γωνίᾳ, συντελέσαι ἕκαστος τὸ ἐφ' ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Συλλόγων διότι ἐν τούτοις ἡ σωτηρία.

*Ἡθικὴ διαγωγή, πειθαρχία καὶ τακτικὴ φοίτησις
τῶν μαθητῶν.*

Ὡς πρὸς τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια, εἰς α ἢ Διεύθυνσις ἐκ τῶν πρώτων ἐπέστησε τὴν προσοχὴν αὐτῆς, ἐπινοήσασα ἐπὶ τούτῳ

Γενικοὺς Ἐλέγχους, ἀναγινωσκομένους καθ' ὄρισμένα χρονικὰ διαστήματα εἰς ἐπήκοον τῆς Σεβαστῆς Ἐφορίας, τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν, καὶ Ἐβδομαδικοὺς Ἐλέγχους, πεμπομένους καθ' ἑβδομάδα πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν, ἔχομεν τὸ εὐχάριστον, ὅτι καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ἄκρα πειθαρχία ἐπεκράτει ἐν τῇ Σχολῇ, οὐδὲν δὲ ἐπιλήψιμον ἔλαβε χώραν δυνάμενον νὰ προκαλῆ ἀποβολὴν μαθητοῦ, ὀλοκλήρους δὲ μῆνας διητύσαμεν ἄνευ ἀπουσιῶν, ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ δριμέος χειμῶνος συμπεπυκνωμένοι ἦσαν ὅλαι αἱ τάξεις τῆς Σχολῆς, καὶ τοι οὐκ ὀλίγους ἀριθμοῦσαι μαθητάς, προσερχομένους ἐξ ἀπωτάτων ἐνοριῶν. Ἡ δ' Ἐφορία ἡμῶν μετ' ὅλας τὰς καιρικὰς περιστάσεις, καὶ τοι μείνασα διμελής, εὐηρεστήθη καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν Γεν. Ἐλέγχων νὰ παρευρίσκηται καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς δεούσας παρατηρήσεις καὶ συμβουλὰς πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ ἐν ἐκάστη σπουδαίᾳ περιπτώσει νὰ συμπράττῃ ἡμῖν πρὸς ἄρσιν τῶν ἀνωμαλιῶν ἐφ' ᾧ καὶ ἀπονέμει αὐτῇ ἡ Σχολὴ τὸν δίκαιον φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης, διότι δὲν ἐστέρησεν αὐτὴν τῆς προστασίας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν κρίσιμοις στιγμαῖς ἀφιέρωσεν ὀλοκλήρους ὄρας ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἐπίσης εὐγνωμονεῖ ἡ Σχολὴ πρὸς τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη τῆς ἐνταῦθα Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, ὅτι καθ' ἣν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἀδελφότητος ἔδειξαν μητρικὴν στοργὴν εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητάς τῆς Σχολῆς ἡμῶν, καὶ ἐφέτος οὐ μόνον περὶ τῆς σωματικῆς περιθάλψεως τῶν ἐνδεστέρων παιδῶν προύνοησαν, διανείμασαι αὐτοῖς κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως 150 ζεύγη ὑποδημάτων καὶ δύο κομμάτια ὑφάσματος δι' ἐνδυμασίαν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς διανοητικῆς αὐτῶν ἀναπύξεως καὶ ἠθικῆς μορφώσεως κηδόμεναι, τὸ ἥμισυ τοῦ προϊόντος τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἐπισείας διδομένου χοροῦ ἀπέσειλαν καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν, καὶ οὕτω συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν συντήρησιν τῆς Σχολῆς ἐν τοῖς δεινοῖς τούτοις καιροῖς, ἐν οἷς οὔτε περὶ συνδρομῶν τῶν ὁμογενῶν ἠδύνατο νὰ γίνῃ λόγος, οὔτε ἡ ἐνοριακὴ ἡμῶν Ἐκκλησία, εὐρισκομένη καὶ αὐτὴ εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἐνήμερος εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς ἣν ἀνέκαθεν παρεῖχεν ἐτησίως συντάξεως, μετ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν θέ-

λυσιν καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ζῆλον τῆς Σεβαστῆς Ἐφορο-
πιτροπῆς, πρὸς ἣν ὀφείλομεν χάριτας δι' ὅσα ἐσχάτως ὠκονό-
μησεν ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ἀλληλοδιδασκτικὴ Σχολή.

Ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ Σχολὴ ἡμῶν ἤρθη κατ' ἀρχὰς τοῦ
σχολικοῦ ἔτους 200 μαθητὰς· νέων δὲ ἐγγραφέντων 110 παί-
δων ἐν διαστήματι τοῦ ἔτους, ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν ἀλληλο-
διδασκτικὴν ἡμῶν Σχολὴν φοιτῶντων ἀνέβη εἰς 310, ἐξ ὧν
220 ἐφοίτων τακτικῶς· ἐξηκολούθησε δὲ τὸ ἔργον αὐτῆς διη-
ρημένη, ὡς καὶ πέρυσιν, εἰς συνδιδασκτικὸν καὶ ἀλληλοδιδασ-
κτικὸν τμήμα· ἡ δ' ἀνωτέρα αὐτῆς τάξις μέλλει μετὰ τὰς Γε-
νικὰς ἐξετάσεις ταύτας νὰ προβιβασθῆ εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Βιβλιοθήκη.

Προσφορὰν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Σχολῆς ἔχω ν' ἀναγγεί-
λω τὴν τοῦ ἡμετέρου Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐξ ἑνὸς ἀντιτύπου
τοῦ 5'. τόμου τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Περιοδικοῦ· οἱ δ' ἀξιότιμοι
κ.κ. Ἰωάννης καὶ Νικόλαος Κριότζος, Π. Μ. καὶ Α. Βλαστός
διένειμαν εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τὸ Α'. τεῦχος τῆς ἀνὰ 25
ἀντίτυπα συνδρομῆς αὐτῶν εἰς τὴν Παιδικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ
Γ. Σοφοκλέους.

Συνδρομαί.

Συνδρομὰς εἰσέπραξεν ἡ Διεύθυνσις τὰς τῶν εὐπορούντων
γονέων μόνον ὑπὲρ τὰ 5000 γρόσια· τὰς δὲ τῶν φιλομούσων
ὁμογενῶν ἐπιφυλάττεται ἡ Σεβαστὴ Ἐφορὰ νὰ εἰσπράξῃ ἐν
καιρῷ εὐθέτω.

Τοιαύτη ὑπῆρξε, φιλόμουσος Ὁμήγυρις, ἐν συνόψει καὶ ἡ
κατὰ τὸ λῆξαν ἤδη σχολικὸν ἔτος γενικὴ κατάστασις τῶν
Σχολείων ἡμῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς φιλομούσου Αὐτοκρατορι-
κῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπικαλούμενοι δὲ τὴν θείαν ἀντίληψιν ἀρχόμεθα τῶν ἐξε-
τάσεων.

Ἐν Σταυροδρομίῳ τῇ 27 Ἰανουαρίου 1874.

Ὁ Σχολάρχης
Γ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

Προσλαλιὰ τοῦ Π. Ἀγίου Σεβρίων Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν γενικῶν ἐξετάσεων.

Ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-
άρχου ἀποσταλαίς, ἵνα ἐκπροσωπήσω Αὐτὴν σήμερον, ἀξιότι-
μοι καὶ φιλόμουσοι Κύριοι, κατὰ τὰς γενικὰς ταύτας ἐνιαυ-
σίους ἐξετάσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς Ἐνο-
ρίας ταύτης, καὶ προοικονιζόμενος αἰσίους καὶ ἀφθότους τοὺς ἐκ
τῆς εὐθαλοῦς ταύτης πνευματικῆς ἀμπέλου συγκομισθησομέ-
νους καρπούς, χαίρω ὑπερβαλλόντως, καὶ συγκεκινημένην ἐπὶ
τούτῳ αἰσθάνομαι τὴν καρδίαν, περιστοιχοῦμενος μάλιστα ὑπὸ
τοιαύτης ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως.

Οὐχ ἤττον δόξαν ἀναπέμποντες ἐν πρώτοις τῷ ὑψίστῳ τῶν
Φώτων Πατρί, «παρ' οὗ πᾶν δῶρον τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ κατα-
βαῖνον», εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι καὶ τῇ καρδίᾳ, ἐπὶ τῇ
προσδοκωμένῃ πνευματικῇ πανδαισίᾳ, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλ-
λόμενοι ἐπὶ τῇ γενικῇ ἀμίλλῃ καὶ τῇ φιλοπροσόδῳ τάσει τοῦ ἡ-
μετέρου Γένους, ὅπερ, τῇ θεῖᾳ πάντως συνάρσει, ὑπὸ τῶν ἀ-
πλέτων ἀκτίων τῆς ἀληθοῦς παιδείας ὁσημέραι φωταγωγοῦ-
μενον, ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῇ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος σκιά, ἀνα-
κύπτει μὲν ὑπὸ τοῦ θλαθρίου τῆς πλάνης θυθοῦ, διαπλάσσειται
δὲ ἠθικῶς διὰ τῆς ἐκπαιδευμένης εὐμαθοῦς νεολαίας.

Ναί, κύριοι, ἡ εὐγενὴς αὕτη περὶ τὴν πάτριον παιδείαν ἄ-
μίλλα τῆς πρωτεύουσας τῶν πόλεων, καὶ ἰδίως τῆς πρωταγω-
νιζομένης ταύτης φιλοκάλου καὶ μουσοφιλοῦς συνοικίας, αὕτη
ἡ ἐπὶ τὰ πρόσω ἀκατάσχετος τῶν φίλων ὁμογενῶν ἡμῶν φο-
ρά, ὡς ἀπὸ καλλιῆρου κρήνης ἀναβλύζουσα, ποτίζει μὲν τὰς
διψώσας καὶ ὑπὸ ἀύχμου συνεχομένης πνευματικῆς ἀρούρας,
τεκμηριοῖ δὲ ἀναμφιλέκτως, ὅτι ἡ ἰσχυρὰ ἐκείνη ἄλυσος, οὐ μόνον
συνάπτει καὶ ἡμᾶς μετὰ τῆς χρυσῆς ἐκείνης τῶν εὐκλεῶν
προγόνων γενεᾶς, ἀλλὰ καὶ συνδέουσα ἀναποσπᾶστος ἐπὶ τῷ
αὐτῷ τῆς συμπαγοῦς ὁμοφροσύνης πνεύματι, ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῆς
ἀδαμαντίνης ἀδελφικῆς συμπνοίας κρῖφι, ἐμπεδοῖ ταυτοχρόνως
τὴν παρήγορον καὶ ἀλάνθαστον πεποιθήσιν, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ
εὐσεβοῦς γένους ἔλκομεν τὴν καταγωγὴν ἡμῶν, ὅπως ἐξ ἐνόθς

καὶ τοῦ αὐτοῦ στελέχους ἀναφύονται πολλαπλαῖ, κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, αἱ βίβαι, οἱ κλάδοι καὶ τὰ φύλλα.

Ὀυδέμια δέ, ὡς φρονῶ, ἀμφιβολία ὑπάρχει, κύριοι, ὅτι καθὼς ἀνέκαθεν διεκρίθη ἀκαμάζουσα ἐπὶ ἀκραίφνῃ πατριωτικῷ ζήλῳ, ἐπὶ φιλογενεῖα καὶ φιλομουσίᾳ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πατροπαράδοτῳ εὐσεβεῖα ἢ ἐνταῦθα ὁμογενῆς ἡμῶν κοινότης, οὕτω καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει ἐξέχει, ὡς δὲν ἀμφιβάλλω, οὐ μόνον ὑπερτεροῦσα πολλῶν ἄλλων κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ καλὸν καὶ ζηλωτὸν παράδειγμα ἀξιεπαίνως παρέχουσα περὶ τῆς ἀκμαίας συντηρήσεως τῶν ἐνταῦθα ἐνοριακῶν ὑμῶν Σχολείων, καὶ τῆς προσφορωτέρας διαδόσεως καὶ ἐξαπλώσεως τῶν φώτων, τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως τῆς φιλάτης ὁμογενοῦς νεολαίας, ἥτις πρώτως ἐγκύπτουσα εἰς τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην τῶν ἀθανάτων προγονικῶν θησαυρῶν, καὶ περιερχομένη δίκην ἐργατικῶν μελισσῶν τοὺς αἰθαιλεῖς πνευματικούς λειμῶνας θέλει δρέπει ἀφθονωτέρους τοὺς καρπούς ἐν τῷ μέλλοντι, τῇ γενναίᾳ καὶ ἀκαμάτῳ ὑμῶν ὑποστηρίξει καὶ συνδρομῇ, στεφανουμένη περὶ τὸ τέρμα ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους τῷ ἀφθάρτῳ τῶν εὐλογιῶν καὶ τῶν ἀκηράτων εὐρημιῶν στεφάνῳ.

Ἰψίσε Παμβασίλει! τῆς σοφίας χορηγέ, φῶς ἐκ φωτός, μονογενὲς Λόγε τοῦ προκράχου Πατρός, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Παράκλητε ἀγαθέ, ἐξαπόστειλον τὴν χάριν Σου, ἵνα φωτίση καὶ διαυγάσῃ τὸν νοῦν τῆς ἐνταῦθα ἐκπαιδευομένης ὁμογενοῦς νεολαίας. Ποδηγέτησον τὰ διαβήματα αὐτῆς εἰς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημα Σου τὸ ἅγιον. Ἐνίσχυσον ἀοράτως τὴν φιλογενῆ ἀμιλλαν, τὸν περὶ τὰ καλὰ ἀκραίφνη ζῆλον τῶν ιδρυτῶν, ἐφόρων, συνδρομητῶν καὶ κηδεμόνων, τῶν διδασκάλων καὶ λοιπῶν ζηλωτῶν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους. Συνέτισσον τοὺς ἀθῶους καὶ ἀκάκους τούτους παῖδας, καὶ εὐλόγησον αὐτοὺς ἀοράτως Θεάνθρωπε Σωτήρ. Ἐνίσχυσον πρὸς ἀφθονον πνευματικὴν καρποφορίαν τὴν νεοθαλῆ ταύτην τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως ἄρουραν, ἐν ᾗ βλαστάνει μὲν πολύχους τῆς προγονικῆς σοφίας ὁ στάχυς, ἀνθῆ δὲ καὶ κομᾷ τὸ μυρίπνουν ἄνθος τῆς ἀρετῆς, τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς φιλαδελφίας καὶ φιλογενεῖας, ἀναφύομενον ἐκ τοῦ ζωογόνου ἐκείνου σπέρματος, ὅπερ ἀρδεύομενον καὶ ἐπιμελούμενον παράγει καρπούς ἐκατονταπλασίονας.

Προσλαλιά τοῦ ἐκ τῶν Ἐφόρων Κ. Ι. Β. ΚΡΙΚΟΤΖΟΥ
κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων.

Παιερῶτατοι Ἰεράρχαι,

Σεβαστὴ καὶ φιλόμουσος Ὀμιήγυρις.

Συνήθεια πρὸ χρόνων ἐπεκράτησεν, ὅπως κατὰ τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἡμέραν τῆς διανομῆς τῶν βραβείων πρὸς τοὺς ἀριστεύοντας τῶν μαθητῶν τῆς Ἐνοριακῆς Σχολῆς μας, εἰς τῶν ἐφόρων λάβῃ τὸν λόγον, καὶ ἐκθέσῃ παρρησίᾳ τὰ κατὰ τὴν Σχολὴν ταύτην. Τὴν συνήθειαν ταύτην ἐκπληρῶν ἀγῶ σήμερον ἀναβαίνω ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου· ἀλλ' αἰσθανόμενος τὸ ἀδύνατον τῆς φωνῆς μου, μετὰ τὰς σοβαρὰς μάλιστα καὶ ἐμβριθεῖς ἀγορεύσεις τῶν σοφῶν προκατόχων μου, ἐξαιτούμαι τὴν ἐπιείκειαν τῆς σεβαστῆς ὁμηγύρεως, παρακαλῶν αὐτήν, ὅπως τὸ μὲν ἀκοῦσον τοῦ λόγου μου παραδλέψῃ, ἐπιστήσῃ δὲ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς ὀλίγα τινά, ἀλλὰ σπουδαῖα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Σχολὴν ἡμῶν.

Ὁ μὲν κ. Σχολάρχης ἐξέθηκεν ὑμῖν ἐν ἐκτάσει, ἀρχομένων τῶν ἐξετάσεων, τὰ τὴν ἐσωτερικὴν πορείαν τῆς Σχολῆς ἀφορῶντα, ὣν περιττὸν θεωρῶ τὴν ἐπανάληψιν σήμερον. Ἐγὼ δὲ κατ' ἐντολὴν τοῦ συναδέλφου μου καὶ κατὰ καθῆκον, ἐκφράζω τὰς εὐλικρινεῖς εὐχαριστίας τῆς Ἐφορίας πρὸς τὸν Σχολάρχην, καθηγητὰς καὶ διδασκάλους τῆς Σχολῆς, οἵτινες ἅπαντες μετὰ μεγίστου ζήλου καὶ πατρικῆς ἀγάπης καθωδήγησαν καὶ ἐξεπαίδευσαν καὶ κατὰ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος τοὺς μαθητὰς τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου, ἀπολαύσαντες λίαν εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ὡς αἱ ἐπὶ ὀκτῆμερον γενόμεναι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν κατέδειξαν.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐφορίας πρὸς τὰ ἐκτελεστικά Μέλη τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, αἵτινες καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προσέφερον τὰς συνήθειαι αὐτῶν εὐεργεσίας καὶ συνδρομὰς εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ διδασκόμενους ἀπόρους παῖδας, ὡς καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ

προϊόντος τοῦ τῆ προστασίας αὐτῶν διδομένου κατ' ἔτος χοροῦ ἔδωκαν κατὰ τὰ εἰθισμένα καὶ ἐφέτος εἰς τὴν Σχολὴν ἡμῶν. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ εὐάρεστα, ἤδη δὲ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ διαταραξῶ τὸ χαρμόσυτον τῆς σημερινῆς πανηγύρεως διὰ τινων πικρῶν ἀλλ' ἀναγκαίων καταδείξει ἀληθειῶν, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ὑπαρξίς τῆς Σχολῆς ταύτης, τοῦ μόνου πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἀπύρων παιδῶν ἐκπαιδευτηρίου τῆς πλουσίας συνοικίας τῆς μεγάλης ταύτης πρωτευούσης τοῦ Ἀνατολικοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

« Τὴν μεγάλην καὶ ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, περὶ ἧς πολλὰ ἀπὸ τοῦ θήματος τούτου ἐρρήθησαν καὶ προὔταθον ἄλλοτε παρὰ τῶν ἀξιοτίμων προκατόχων μου, ἀναγνωρίζει πληρέστατα καὶ ἡ ἐνεστῶσα Ἐφορία διὰ ταῦτα ἀπεφάσισε τῆ συγκρατήσει τῆς ἐντίμου Ἐφοροεπιτροπῆς νὰ μὴ δαπανῆσῃ εἰς τὰς συνήθεις ἀνάγκας τῆς Σχολῆς τὸ παρὰ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ληφθὲν ποσόν, ἀλλὰ νὰ προσθήσῃ αὐτὸ εἰς ἕτερον χρηματικὸν ποσὸν ἢδὲ ὑπάρχον, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ σχηματίσῃ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ὅπερ ἀνεπαφρον διαμένον, καὶ τῷ χρόνῳ πολλαπλασιαζόμενον, ν' ἀποτελέσῃ μετὰ τινα ἔτη ἰδιαιτέραν περιουσίαν τῆς Σχολῆς, ἐπαρκούσαν εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς ἀνάγκας. Τότε δὲ αὐτοσυντήρητος γινομένη ἡ Σχολή, οὐ μόνον ἐσαι παγιοῦται, καὶ κατὰ παντὸς ἐξασφαλίζεται κινδύνου, ἀλλὰ ἐκλείπει καὶ αἱ νῦν ὑπάρχουσαι δυσχερεῖαι τῆς ἐκάστοτε Ἐφορίας, ὑποχρεουμένης νὰ ἐπαρκῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς, δι' ἰδιωτικῶν προαιρετικῶν συνδρομῶν, αἵτινες δυστυχῶς βαίνουσι ἐλαττούμεναι ἀπὸ τινος ἤδη χρόνου. »

Ταῦτα ἀπὸ τοῦ θήματος τούτου ἔλεγε κατὰ τὸν προπαρελθόντα χρόνον ὁ ἀποσυρθεὶς συνάδελφος ἡμῶν ἔξοχ. ἰατρὸς κ. Βαφιάδης· καὶ ταῦτα μετὰ βαθείας λύπης τῆς ψυχῆς μου ἀναγινώσκω ὑμῖν σήμερον, ὅπως καταδείξω ὅπως τὰ σχέδια τῆς Ἐφορίας ἐπέτυχον, καὶ κατὰ πόσον αἱ ἐπιθυμίαι ἡμῶν ἐξεπληρώθησαν.

Γινώσκετε, Σεβαστὴ ὁμήγυρις, ὅτι αἱ κυριώτεραι πρόσδοσις τῆς Σχολῆς ταύτης εἶναι ἡ μηνιαία σύνταξις 4000 γρ. τῆς Ἐκκλησίας τῶν Εἰσοδίων, τὸ ἥμισυ τοῦ προϊόντος τοῦ κατ' ἔτος διδομένου χοροῦ τῆ προστασίας τῶν Κυριῶν τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, καὶ αἱ ἐθελούσιοι συνδρομαὶ τῶν ἐνοριτῶν, γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν.

Καὶ ἡ μὲν μηνιαία σύνταξις τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τρία ἤδη ἔτη ἀτάκτως κατ' ἀρχὰς διδομένη, ἀκολούθως δὲ τυχαία καταντήσασα, μεγάλας δυσκολίας καὶ περιπλοκάς ἐπέφερεν εἰς τὴν οικονομικὴν διαχείρισιν τῆς Σχολῆς· τὸ δὲ προϊόν τοῦ κατ' ἔτος διδομένου χοροῦ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, ὅπερ ἄλλοτε ἔδιδεν εἰς τὴν Σχολὴν τὸ καθαρὸν ποσὸν λιρ. ὀθωμανικῶν 400 μέχρι 500 κατ' ἔτος, κατήντησε καὶ αὐτὸ θαυμάσιον νὰ σμικρυνθῆ τὰ μέγιστα, ὥστε τὸ ἔτος τοῦτο μόλις νομίζω ἀναβαίνει εἰς τὸ ποσὸν 230 λιρῶν. Αἱ ἐθελούσιοι τέλος συνδρομαὶ τῶν ἐνοριτῶν, γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν, καὶ αὐταὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐλαχίστην φέρουσι βοήθειαν εἰς τὴν Σχολὴν, ἐπαισθητῶς ἐλαττωθεῖσαι.

Τὴν δυσχερῆ οικονομικὴν ταύτην θέσιν τῆς Σχολῆς πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχουσα ἡ Ἐφορία, καὶ τὴν σπουδαίαν ἀπόφασιν τῶν προκατόχων τῆς, τὸν σχηματισμὸν δηλαδὴ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, θεωροῦσα ὡς τὸ μόνον σωτήριον διὰ τὴν Σχολὴν, γνωρίζουσα δὲ ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς Σχολῆς ἀναβαίνουσι κατ' ἔτος εἰς γρ. 120000 περίπου, καὶ προβλέπουσα τὸ ἀδύνατον τῆς ἐξοικονομήσεως αὐτῶν διὰ τῶν ἐθελουσίων συνδρομῶν τῶν ἐνοριτῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα δυσχερῆ ἔτη, ἀπεφάσισε νὰ καθυποβάλῃ τὴν δύσκολον ταύτην οικονομικὴν θέσιν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν Ἐφοροεπιτροπὴν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἣν συγχρόνως κατέδειξε καὶ τὴν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεων τινῶν ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμῶν, καὶ συγκρατήσει αὐτῆς ἀπεφασίσθη συγχαίσεις ἐνοριακῆς συνελεύσεως.

Τὴν ἐνοριακὴν ταύτην συνέλευσιν ἀτυχῶς ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους μετὰ μεγίστης ἀνυπομονήσιας ἀνέμενον ἦτε Ἐφορία καὶ ἡ Ἐφοροεπιτροπὴ. Κατανοήσασα δὲ τὸ ἀδύνατον τῆς συγκροτήσεως τακτικῆς γενικῆς ἐνοριακῆς συνελεύσεως, κατόρθωσαν ἐπὶ τέλους τὴν συνάθροισιν ὀλίγων τινῶν τῶν προϋχόντων ἐνοριτῶν, πρὸς οὓς ἡ Ἐφορία καταδείξασα τὸ ἀνάμαλον τῆς Σχολῆς καὶ τὸ δυσχερὲς τῆς οικονομικῆς αὐτῆς θέσεως, ἐπρότεινε δύο τινὰ μέσα, ὡς τὰ μόνα δυνάμενα νὰ σώσωσι τὸ Ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτήριον τοῦτο ἀπὸ τοῦ κινδύνου, ὅστις ἐπηπεῖλει καὶ ἐπαπειλεῖ εἰσέτι αὐτό.

Ἡ Ἐφορία ὠρίμως μελετήσασα τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῆς ἡμετέρας ἐνοριακῆς Σχολῆς ἐπρότεινε ὅπως, προϋπολογισμοῦ

γενομένου και σκέψεως ἀδελφικῆς, ἀποφανθῆ ἡ ἐνορία ὁποῖά εἰσι τὰ ἀσφαλῆ και θάσιμα μέσα αὐτῆς, ὧν δύναται διαθέσαι πρὸς διατήρησιν τῆς ἐνοριακῆς Σχολῆς τῆς. Καὶ εἰ μὲν τὰ μέσα αὐτῆς μικρά, τότε νὰ καταργήσῃ τοὺς μέχρι τοῦδε διέποντας τὴν Σχολὴν κανονισμοὺς, και συντάξασα νέους νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἐνεστώσαν Σχολὴν εἰς ἀπλοὺν δημοτικὸν Σχολεῖον, σκοπὸν ἔχον νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς ἀπόρους παῖδας τῆς ἐνορίας ταύτης τὰ προκαταρκτικὰ τῆς παιδείας γράμματα, ἐξασφαλίζουσα οὕτω μικρὸν μὲν, ἀλλὰ μόνιμὸν τι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ Σχολεῖον. Εἰ δὲ τὰ μέσα αὐτῆς, ἂν και μικρά, δύνανται διὰ τινος τρόπου ν' αὐξηθῶσι και ἀποτελέσωσι ποσὸν δυνάμενον ν' ἐξασφαλίσῃ τὰ ἐξοδα τῆς Σχολῆς, τότε βελτιούσα τοὺς παρόντας κανονισμοὺς νὰ μετασχηματίσῃ τὴν ἐνεστώσαν Σχολὴν εἰς Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον, ὁποῖου οὐ μόνον ἀνάγκη ἔχει ἡ ἐνορία μας, ἀλλὰ και παράδοξον θεωρῶ, ἵνα μῆτι ἄλλο εἶπω, πῶς ἀπὸ χρόνων ἤδη δὲν τὸ ἀπέκτησεν ἡ ἐνορία τοῦ Σταυροδρομίου, ἡ ἐνορία τῶν πλουσίων τοῦ ἔθνους μας.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπεστήριξεν ἡ Ἐφορία, και πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ ὑπέδειξε τρόπον, δι' οὗ τὸ μὲν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς Σχολῆς ἠύξανε διὰ τινος ἐκτάκτου περιστάσεως, ἧς ἐτύγχανε τότε ἡ ἐνορία κάτοχος, και τὴν ὁποῖαν ἠδύνατο ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς, εὐκόλυνε δὲ τὴν οικονομικὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Εἰσοδίων, ἐλαττοῦσα τὴν μηνιαίαν σύνταξιν τῆς κατὰ ἕν τρίτον, και ἐλπίζουσα εἰς τὸ μέλλον τὴν παντελῆ παραχώρησιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ὅλου ἴσως ποσοῦ τῆς μηνιαίας συντάξεώς τῆς.

Οὕτως ἡ Σχολὴ ἀνακουφίζουσα συγχρόνως τὴν Ἐκκλησίαν ἀπέκτα βαθυμῶδὸν ἴδιον χρηματικὸν κεφάλαιον, ἱκανὸν οὐ μόνον ν' ἀποκαταστήσῃ αὐτὴν αὐτοσυντήρητον, ἀλλὰ και νὰ μετασχηματίσῃ αὐτὴν εἰς ἀληθῶς Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον, ἀντάξιον τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐνορίας ταύτης.

Ταῦτα ἡ Ἐφορία διὰ μακρῶν ἐξέθεσε και ἀνέπτυξε πρὸς τοὺς παρόντας ἐν τῇ συνελεύσει ἐκείνῃ. Πολλὰ δὲ κατὰ τὸ σύνθηρος ἐλέχθησαν, και μολονότι οἱ πλεῖστοι τῶν παρόντων τὸ τελευταῖον τῶν σχεδίων τῆς Ἐφορίας ἐπεδοκίμαζον και ἀπεδέχοντο, μόνον τοῦτο παρήλθεν ὁ καιρὸς με λόγους, και συνέβη και ἐν τῇ συνελεύσει ἐκείνῃ, ὅ,τι συμβαίνει δυστυχῶς εἰς ὅλας τὰς τὰ

κοινὰ ἡμῶν πράγματα ἀφορώσας συνελεύσεις. Λόγοι πολλοί, προτάσεις διάφοροι, γινῶμαι ἐν ἀφρονίᾳ, ἐπὶ τέλους δὲ διάλυσις ἐνεκα τῆς παρελθούσης ὥρας ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων περιῆλθεν ἡ ἀτυχῆς Ἐφορία εἰς τὴν δευτὴν θέσιν, ἣν πρὸ καιροῦ προέβλεπε. Μὴ δυναμένη κατὰ τὸ δυστυχῆς και ἐλθέριον τοῦτο ἔτος νὰ προστρέξῃ εἰς τὰς ἐξουσίας συνδρομὰς τῶν ἐνοριτῶν, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς, ἠναγκάσθη συμβουλευθεῖσα και τινὰς τῶν προκρίτων ἐνοριτῶν, νὰ καταθέσῃ τὰ ὀλίγα τινὰ ὁμολογα τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου τῶν 9 0/0, τὸ μόνον αὐτῆς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, παρά τῇ Γενικῇ Ἐταιρίᾳ τοῦ Ὁθ. Κράτους, και δανεισθῆ ἀπέναντι αὐτῶν λίρ. ὄθ. 200 πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων μηνιαίων τοῖς διδασκάλοις, ἐπιφυλαττομένη ἀκολούθως, τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς βελτιουμένης, νὰ προστρέξῃ εἰς τὰς συνδρομὰς τῶν ἐνοριτῶν, και δυνηθῆ οὕτω νὰ πληρώσῃ τὸ πρὸς τὴν Γενικὴν Ἐταιρίαν χρέος τῆς Σχολῆς, και διασώσῃ τὸ μικρὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιόν τῆς. Εὐχαρίστως δὲ ἀναγγέλλω, ὅτι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Εἰσοδίων ὑποσχεθείσης τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων μηνιαίων συνδρομῶν τῆς, ἡ Ἐφορία θέλει δυνηθῆ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ ἐξοδα τοῦ παρελθόντος ἔτους, και οὕτω διὰ τοῦ προϊόντος τοῦ χοροῦ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν ἀποσύρῃ τὰ ὑποθηκευθέντα ὁμολογα τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου, διαφυλάττουσα τὰς μελλούσας συνδρομὰς τῶν ἐνοριτῶν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, και διασώζουσα και κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ μικρὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς Σχολῆς. Ἰδοῦ, Σεβαστὴ Ὁμήγυρις, κατὰ πόσον τὰ σχέδια τῆς Ἐφορίας ἐπραγματοποιήθησαν, και κατὰ πόσον αἱ προσπάθειαι ἡμῶν ἐξεπληρώθησαν.

Ἀλλὰ, δύναται τις φυσικῶ τῷ λόγῳ νὰ ἐρωτήσῃ, τίς ἡ αἰτία τῆς ἀθλίας ταύτης καταστάσεως τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἐν γένει πραγμάτων, και κατὰ συνέπειαν, τῆς δυσχεροῦς ταύτης θέσεως τῆς Σχολῆς ἡμῶν; Μὴ ὁ πρὸς τὰ καλὰ ζῆλος ἐξέλιπε τῶν καρδιῶν ἡμῶν; ἄπαγε τῆς βλασφημίας. Ἡ ἰδέα μόνον τοιοῦτου συλλογισμοῦ ἤθελεν εἶναι ἀμάρτημα, προκειμένου μάλιστα λόγου περὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἔθνους σήμερον, ὅτε μύριοι καταβάλλονται κόποι, και ποσὰ χρημάτων ἀνυπολόγιστα πρὸς τῶν εὐπόρων ὁμογενῶν προσφέρονται ὑπὲρ συστάσεως

σωματείων, οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχόντων, εἰμὴ τὴν διάδοσιν τῶν γραμμάτων ἄσήμερον, ὅτε μόνῃ ἡ Κωνσταντινούπολις λεγεῖσθαι ὅλον φιλολογικῶν Συλλόγων ἀριθμεῖται.

Καὶ τίνες οἱ σπουδαιότεροι τῶν καταβαλλόντων τοὺς πόρους τούτους; τίνες οἱ προσφέροντες τὰ χρηματικὰ ταῦτα ποσά; τίνες οἱ δωρηταί, εὐεργέται καὶ μεγάλοι εὐεργέται τῶν Φιλολογικῶν, Θρακικῶν, Μακεδονικῶν, Ἡπειρωτικῶν καὶ λοιπῶν Συλλόγων; Οἱ ἐνορεῖται τῆς συνοικίας Σταυροδρομίου, οἱ ἐνορεῖται τῆς συνοικίας Σταυροδρομίου, καὶ πάλιν οἱ ἐνορεῖται τῆς συνοικίας Σταυροδρομίου, καὶ πάλιν οἱ ἐνορεῖται τῆς συνοικίας Σταυροδρομίου. Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἐνορία Σταυροδρομίου, ὁ μέγας οὗτος ζηλωτὴς καὶ προστάτης τῶν γραμμάτων, ἐν τῇ συνοικίᾳ αὐτῆς τραγελάφειόν τινα καὶ ἡμερούσιον τὸν βίον ἔχουσαν Σχολὴν εὐχαριστεῖται ἔχειν.

Λυπηρὸν εἶναι, Σεβαστὴ ὁμήγουρις, ὅποια δὴποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ αἰτία τῆς δυστυχοῦς ταύτης θέσεως τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἢ ἀνεχώρηθα αὐτὴν μετὰ τῆς ἀδιαφορίας, ἀφοῦ μάλιστα πάντα τὰ πρὸς θεραπείαν αὐτῆς μέσα ἐν ἡμῖν ὑπάρχουσιν. Καὶ εἶναι καιρὸς, φίλοι συνενορεῖται, ὅπως συνελθόντες φροντίσωμεν σπουδαίως περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου ἐκπαιδευτηρίου, ἵνα μὴ, ἢ μὴ γένοιτο, ἡ καταλαβοῦσα ἡμᾶς ἀδιαφορία αὐτὴ δεῖνὰ τ' ἀποτελέσματα ἡμέραν τινὰ φέρῃ.

Ταῦτα, Σεβαστὸν ἀκροατήριον, ἐνόμισεν ἡ Ἐφορία καθῆκόν της νὰ ἐκθέσῃ ὑμῖν διὰ τῆς ἀδυνατοῦ φωνῆς μου, λυποῦμαι δὲ ὅτι ἄπειρος ὢν ῥητορικοῦ λόγου καὶ τῶν ῥητορικῶν σχημάτων, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐκθέσω αὐτὰ πομπωδέστερον καὶ διὰ ζωηροτέρων χρωμάτων, ἀλλ' ἐπειδὴ προκειμένου περὶ κοινῶν καὶ ἐθνικῶν πραγμάτων ὁ καθεὶς τὸ κατὰ δύναμιν ὀφείλει πράττειν, ἀνέλαβον καὶ γὰρ τὸ χρέος τοῦτο τοῦ ἐφόρου, ζητῶ δὲ συγγνώμην, ἐὰν δὲν ἐξεπλήρωσα αὐτὸ ὡς ἐπεθύμουν.

Πρὸς ὑμᾶς ἤδη ἀποτείνων τὸν λόγον, φίλτατοι παῖδες, τοὺς τε ἀπολυομένους καὶ τοὺς μέλλοντας εἰσέτι μαθητεῦσαι ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ, οὐδὲν δύναμαι νὰ συμβουλευσω ὑμῖν σοφώτερον ἐκείνων, τὰ ὅποια οἱ διδάσκαλοι ὑμῶν καθημερινῶς ἐδίδαξαν. Τὰς πατρικὰς αὐτῶν συμβουλὰς ἀκολουθήσατε, καὶ ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι τὴν φιλομάθειαν καὶ φιλοπονίαν ὑπογραμμὸν τοῦ βίου ὑμῶν ἔχοντες, θέλετε καταστῆτε χρηστοὶ καὶ ἀγαθοὶ πολῖται, καύχημα τῶν γονέων ὑμῶν καὶ στολισμὸς τοῦ ἔθνους.

Δεῦτε δὲ πάντες ἀπὸ καρδίας δεηθῶμεν τοῦ Ὑψίστου, ὅπως τὰς μὲν ψυχὰς τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς Σχολῆς ταύτης ἐν σκηναῖς δικαίων ἀναπαύσῃ, τὴν δὲ Σχολὴν ταύτην διαφυλάξῃ ἀπὸ παντὸς κινδύνου, καταπέμπων τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς συντρέχοντες πρὸς συντήρησιν αὐτῆς. Γένοιτο!

Προσλαλιά τοῦ Π. Ἀγίου Σεβρῶν Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ

κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων.

Φιλόμουσοι καὶ ἀξιότιμοι Κύριοι

Παριστάμενος καὶ σήμερον ἐνώπιον τῆς ἐκλεκτῆς ταύτης ὁμηγύρεως δὲν δύναμαι, ἵνα υποκρύψω τὴν χαρὰν καὶ τὴν ψυχικὴν ἀγαλλίασιν, ἣν ἠσθάνθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐκ τῶν εὐστόχων καὶ εὐφρῶν ἀπαντήσεων τῶν μαθητῶν τῆς ἀνωτάτης τάξεως τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου, τῶν ἤδη ἀπολυομένων, ἐξ ὧν ἀριδῆλως καταφαίνεται, οὐ μόνον ἡ ἐπαισθητὴ καὶ ζωηρὰ πρόοδος τῆς ἐν τῷ σεπτῷ τούτῳ τεμένει τῶν Ἑλληνίδων Μουσῶν μαθητιώσεως νεολαίας, ἀλλ' ὅτι καὶ οἱ ἐν αὐτῷ διδάσκοντες ἐξεπλήρωσαν εἰλικρινῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰ ἀνατεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα, ἐνσπείραντες τὸν πνευματικὸν σπόρον ἀφθόνως καὶ μεθοδικῶς ἐν καρποφόρῳ γῆϊ, καὶ οὕτω παρήχθησαν ἀγλαοὶ καρποὶ, οἵτινες ἱκανοποίησαν τὰς καταβαλλομένας φροντίδας καὶ τὸν ἄκνον ζῆλον τῶν μεριμνῶντων ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐν τῇ συνοικίᾳ ταύτῃ νεολαίας.

Ἐκ δὲ τοῦ ἀνατεθέντος μοι ἱεροῦ καθήκοντος τῆς ἀποστολῆς μου ὁρμώμενος, ὡ φιλόμουσοι κύριοι, τολμῶ, ἵνα ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς καὶ ταπεινὴν εὐχὴν, ὅπως εἰς τὸ μέλλον ἐκπληροῦντες ἔργον θεάρεστον, ἀναπτύξητε τὸν πρὸς τὰς ἱεράς Μούσας ζῆλόν σας, καὶ προαγάγητε τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν ἀρχαίαν ταύτην Ἑλληνικὴν Σχολὴν εἰς Γυμνάσιον τέλειον, ὅπερ, οὐ μόνον θέλει περιποιήσει μεγίστην τιμὴν καὶ ὑπόληψιν πρὸς τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ συνοικίᾳ τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων ἐγκατεστημένους εὐπόρους καὶ θαυτοπλοῦτους ὁμογενεῖς, ἀλλὰ θέλει συντελέσει πρὸς πλειοτέραν καὶ ὑψηλοτέραν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν Γένους.

Εὐτυχῆς δε σφόδρα θὰ ἐλογιζόμην, ἂν ἤξιούμην νὰ ἴδω τὴν εὐχὴν μου ταύτην ἐκπληρουμένην, ὅπως διατελέσω εἰς τὸ μέλ-

λον λίαν εὐγνώμων πρὸς τοὺς δυναμένους νὰ ἐκτελέσωσι καὶ πραγματοποιήσωσιν αὐτήν.

Πρὸς ὑμᾶς δὲ ἀποτεινόμενος, ὡ φιλάττη καὶ ὁμογενῆς νεότης, χρῆσται ἐλπίδες τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, λέγω, ὅτι μετὰ τὴν αἰσίαν συμπλήρωσιν τοῦ διαύλου τοῦ πρὸ ὑμῶν ἀναπεπταμένου σταδίου τῶν σπουδῶν σας ἐν τῷ φυτωρίῳ τούτῳ, καθῆκον ἀπαραίτητον ἔχετε νὰ μὴ λησμονήσητέ ποτε τὴν πρὸς τὴν γεραρὰν ταύτην Σχολὴν, τὴν πνευματικῶς γαλουχήσασαν καὶ ἐκθρέψασαν ὑμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς συντηροῦντας αὐτὴν ὀφειλομένην θαθεῖαν εὐγνωμοσύνην, ὡς καὶ τὰς σοφὰς καὶ νουνεχεῖς διδασκαλίας καὶ νοουθεσίας τῶν διδασκάλων σας, τῶν δευτέρων γονέων ὑμῶν, ἐάν τε ἀπέλθητε ἀλλαχοῦ πρὸς τελειότεραν ἐκπαίδευσιν, ἐάν τε ἐπιδοθῆτε εἰς ἄλλα εὐγενῆ κοινωνικὰ ἔργα. Παιδαγωγήσατε ἑαυτοὺς καὶ ἐξασφαλίσατε πρὸ πάντων τὴν εὐπλαστον καὶ ἀνά πᾶν βῆμα εὐόλισθον ὑμῶν νεότητα, ἢν μὴ ἀφήσητέ ποτε, ἵνα γίνηται ὑποχείριος τῆς ἀσάτου φορᾶς τῶν κυμάτων καὶ τῶν ἀντιξίων ἀνέμων καὶ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου τούτου. Ἐγχαράξατε δὲ ἐν ταῖς ἀπαλαῖς ὑμῶν ψυχαῖς ἀνεξιτήλοις γράμμασι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἀρχὴ πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας, καὶ ὅστις εἶναι ἡ ἱερά φλόξ, ἣτις ζωपुरεῖ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ καθαίρει αὐτὰς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης καὶ τῶν Φώτων τὴν ἱεράν ταύτην Σχολὴν περισώζοι εὐθραλοῦσαν καὶ ἀκμάζουσαν. Τοὺς δὲ ἰδρυτὰς καὶ εὐεργέτας αὐτῆς καταρτίσει ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά Του τὸ ἅγιον, ἀποδώσει δ' αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια· τοὺς δὲ ἐν αὐτῇ διδάσκοντας καὶ διδασκομένους φωτίσει τῷ φωτὶ τῆς Αὐτοῦ ἐπιγνώσεως.

Οἱ κατὰ τὰς ἱερατείας τούτας ἀπολυθέντες μαθηταί.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ	ΣΥΜΕΩΝ Χ. ΙΩΑΝΝΟΥ
Κ/ΤΙΝΟΣ ΚΑΛΟΓΡΗΑΣ	ΑΡΓ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΒΑΣΙΛ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ	ΔΗΜ. Π. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Οἱ βραβευθέντες μαθηταὶ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς.

ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΟΙ.

Ἀριστεύοντες

Ἀδαμάντιος Ἀνδρεάδης	Βασ. Θεοδωρίδης
Κωνσταντῖνος Καλογρηᾶς	Συμεών Χ. Ἰωάννου.

Εὐδοκιμοῦντες

Ἀργύρ. Ἀντωνιάδης	Δημ. Π. Σωφρονίου.
-------------------	--------------------

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Β'. ΤΑΞΕΩΣ.

Ἀριστεύοντες

Φώτιος Φωτιάδης	Πλάτων Μαυροκέφαλος
Κωνσταντῖνος Ἀναστασίου	Χρῆστος Χ. Ἰωάννου.

Εὐδοκιμοῦντες

Ἀλέξανδρος Ἀναστασίου	Δημήτριος Ἰωάννου
καὶ Στυλ. Βλασιάδης.	

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Γ'. ΤΑΞΕΩΣ.

Ἀριστεύοντες

Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου	Γεώργιος Λευκάρος
Δουσαν Αὐκέριος	Ἐμμανουὴλ Ζαμάνος
Κωνσταντῖνος Δανασῆς	Ἀλέξανδρος Πάντελος.

Εὐδοκιμοῦντες

Ἀπόστολος Ζηρόπουλος	Δημ. Παστελάς
Σάββας Σταματίου	Κωνσταν. Λαζαρίδης
Ἰωάννης Πανταζῆς	Φίλιπ. Κωνσταντίνου
	καὶ Γεώργιος Φραντσέτης.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Δ'. ΤΑΞΕΩΣ.

Ἀριστεύοντες

Παντολέον Πηλείδης	Μιλ. Κροκοδείλου
Ὀδυσσεὺς Ἀνδρεάδης	Ἀντώνιος Κωνσταντινίδης
Βασ. Ρίτζος	Παῦλος Ἰωσήφ
	καὶ Ἀναστάσιος Εὐσταθίου.

Εὐδοκιμοῦντες

Πέτρος Βάκ	Γεώργ. Παξιμάδης
Βασίλ. Ἰωάννου	Νικ. Παξιμάδης
Νικόλ. Εὐσταθόπουλος	Σταμ. Φραντσέτης
Γεώργ. Χ. Νικολάου	Ἄντ. Ράλλης
	καὶ Νικ. Ζώτος.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Ε'. ΤΑΞΕΩΣ.

Ἀριστεύοντες

Στυλιανὸς Γεωργίου	Νικόλ. Ἀπέργης
Δημήτριος Θεοχάρης	Λεωνίδας Ἀβραάμ
Τηλ. Παρίσης	Γεώργιος Μιχαὴλ
Ζανῆς Καλογρηᾶς	Ἰωάννης Στεφόπουλος.

Εὐδοκιμοῦντες

Εὐριπίδης Φωτιάδης	Χαράλαμπος Ζαρκαλῆς
Τριαντάφυλλος Γεωργίου	Συμ. Εὐσταθίου

Ἀλέξανδρος Κωνσταντίνου Μάρκος Βιτάλης
 Ἰωάννης Κυρηνόπουλος Ὀδυσσεὺς Φραντζέτης
 καὶ Τηλέμ. Στεφάνου.

Οἱ λαβόντες τὰ ἐτήσια βραβεῖα τῆς εὐταξίας
 καὶ κοσμιότητος.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Β΄ ΤΑΞΕΩΣ.

Στέφανος Λαμπρίδης.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ Δ΄ ΤΑΞΕΩΣ.

Ἰωάννης Δανασῆς.

Α΄ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Συνδρομαὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν
 τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1872—1873.

Ἥ Κ. Ἀναστασία Παμπουχτζόγλου . . .	Γρ.	180
Ν. Χαλικιόπουλος	»	120
Ἰω. Χ. Εὐθυμίου	»	120
Ἰω. Δημητρίου	»	360
Γεώρ. Βασιλείου	»	120
Ἰω. Εὐστρατίου	»	240
Φώτιος Σάββα	»	52 1/2
Γ. Περισιάνος	»	240
Αἰκατερίνα Μαυράκη	»	120
Σ. Θεοδωρίδης	»	120
Γ. Κουλαμπί	»	120
Ἰω. Παγανῆς	»	240
Χ. Ἰω. Χ. Βασιλείου	»	380
Σταῦρος Ἰωσήφ	»	120
Ἐλ. Λαμπρίδης	»	180
Παῦλος Παστελάς	»	240
Σταῦρος Βουλγαρόπουλος	»	360
Ἰω. Δημητρίου	»	240
Σπυρ. Δανασῆς	»	360
Χαράλ. Στεφόπουλος	»	430 1/2
Στέφ. Κ. Βλάστη	»	105
Ἰω. Καλογρηῆς	»	240
Θεόδ. Κρασῆς	»	120
Ἀντώνιος Ξυδιᾶς	»	235

SISMANTOCILIO

SISMANO GILLO